

EUROPEES PARLEMENT

2004

2009

Commissie visserij

2008/2222(INI)

10.11.2008

ONTWERPVERSLAG

over het toegepast onderzoek op het gebied van het gemeenschappelijk
visserijbeleid
(2008/2222(INI))

Commissie visserij

Rapporteur: Rosa Miguélez Ramos

INHOUD

	Blz.
ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT.....	3
TOELICHTING.....	8

ONTWERPRESOLUTIE VAN HET EUROPEES PARLEMENT

over het toegepast onderzoek op het gebied van het gemeenschappelijk visserijbeleid (2008/2222(INI))

Het Europees Parlement,

- gezien Verordening (EG) nr. 2371/2002 van de Raad van 20 december 2002 inzake de instandhouding en de duurzame exploitatie van de visbestanden in het kader van het gemeenschappelijk visserijbeleid¹,
- gezien Besluit nr. 1982/2006/EG van het Europees Parlement en de Raad van 18 december 2006 betreffende het zevende kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie (2007-2013)²,
- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad, het Europees Parlement, het Europees Economisch en Sociaal Comité en het Comité van de Regio's - Een Europese strategie voor marien en maritiem onderzoek : een coherent kader voor de Europese onderzoeksruimte ter ondersteuning van het duurzame gebruik van oceanen en zeeën (COM(2008)0534) (“de strategie voor marien en maritiem onderzoek”),
- gezien de mededeling van de Commissie aan de Raad en het Europees Parlement - Een strategie voor de duurzame ontwikkeling van de Europese aquacultuur (COM(2002)0511),
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 15 juni 2006 over het voorstel voor een besluit van het Europees Parlement en de Raad betreffende het zevende kaderprogramma van de Europese Gemeenschap voor activiteiten op het gebied van onderzoek, technologische ontwikkeling en demonstratie³,
- onder verwijzing naar zijn resolutie van 20 mei 2008 over een geïntegreerd maritiem beleid voor de Europese Unie⁴,
- gezien Richtlijn 2008/56/EG van het Europees Parlement en de Raad van 17 juni 2008 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het beleid ten aanzien van het mariene milieu (Kaderrichtlijn mariene strategie)⁵,
- gezien Verordening (EG) nr. 199/2008 van de Raad van 25 februari 2008 betreffende de instelling van een communautair kader voor de verzameling, het beheer en het gebruik van gegevens in de visserijsector en voor de ondersteuning van wetenschappelijk advies over het gemeenschappelijk visserijbeleid⁶,
- gezien Richtlijn 92/43/EEG van de Raad van 21 mei 1992 inzake de instandhouding van de natuurlijke habitats en de wilde flora en fauna⁷,

¹ PB L 358 van 31.12.2002, blz. 59.

² PB L 412 van 30.12.2006, blz. 1.

³ PB C 300 E van 9.12.2006, blz. 400.

⁴ PB C 180 E van 17.7.2008, blz. 27.

⁵ PB L 164 van 25.6.2008, blz. 19.

⁶ PB L 60 van 5.3.2008, blz. 1.

⁷ PB L 206 van 22.7.1992, blz. 7.

- gezien het verslag van de wereldtop inzake duurzame ontwikkeling die van 26 augustus tot 4 september 2002 werd gehouden te Johannesburg (Zuid-Afrika)¹,
 - gezien de verklaring van Aberdeen die op 22 juni 2007 op de EurOCEAN-conferentie werd aangenomen door Europese organisaties voor marien en maritiem onderzoek, wetenschapsnetwerken en talrijke wetenschappers uit heel Europa,
 - gelet op artikel 45 van zijn Reglement,
 - gezien het verslag van de Commissie visserij (A6-0000/2008),
- A. overwegende dat de Commissie sinds het vierde kaderprogramma gepoogd heeft het Europese onderzoek op het gebied van visserij en aquacultuur te stimuleren, om zo het gemeenschappelijk visserijbeleid (GVB) te ondersteunen,
 - B. overwegende dat het onderzoek op het gebied van visserij en aquacultuur in het zevende kaderprogramma in zijn geheel is ondergebracht in de bredere context van het landbouwonderzoek (thema 2), terwijl de mariene wetenschappen en het beheer van de kustgebieden toch onder de milieuwetenschap vallen,
 - C. overwegende dat zowel in de gedragscode voor een verantwoorde visserij van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) als in de Overeenkomst over de toepassing van de bepalingen van het Verdrag van de Verenigde Naties inzake het recht van de zee die betrekking hebben op de instandhouding en het beheer van de grensoverschrijdende en de over grote afstanden trekkende visbestanden, gewezen wordt op de noodzaak onderzoekswerk te verrichten en gegevens te verzamelen om de wetenschappelijke kennis van de sector te vergroten,
 - D. overwegende dat het GVB een van de communautaire beleidsterreinen is die het sterkst afhankelijk zijn van wetenschappelijk onderzoek en dat de uit hoofde van dat beleid genomen maatregelen hun geloofwaardigheid moeten ontleenen aan wetenschappelijke adviezen op hoog niveau,
 - E. overwegende dat het GVB stoelt op beginselen van goed bestuur welke vereisen dat het besluitvormingsproces steunt op degelijke wetenschappelijke adviezen en op tijd resultaten oplevert,
 - F. overwegende dat bij de strategie voor het mariene en maritieme onderzoek, zonder het belang te ontkennen van voortzetting van de inspanningen die in de verschillende mariene en maritieme disciplines worden geleverd, de nadruk moet worden gelegd op verbetering van de interactie tussen het mariene en het maritieme onderzoek in plaats van zich te concentreren op gevestigde onderzoekssectoren,
 - G. overwegende dat de komende herziening van het GVB, waarbij de nadruk moet komen te liggen op een regionaal, op ecosystemen gebaseerd beheer, degelijke wetenschappelijke kennis vereist,
1. is ervan overtuigd dat bij het gevoerde onderzoeksbeleid meer aandacht moet worden besteed aan de specifieke problemen van de visserij en de aquacultuur vanwege het economische, sociale en politieke belang van deze sector in de Unie;

¹ <http://daccessdds.un.org/doc/UNDOC/GEN/G06/636/94/PDF/G0610126.pdf?OpenElement>.

2. is ingenomen met de nieuwe poging van de Commissie om via haar strategie voor het mariene en maritieme onderzoek middelen te vinden voor een betere integratie van marien en maritiem onderzoek;
3. herinnert de Commissie eraan dat zij krachtens Verordening (EG) nr. 2371/2002 wettelijk verplicht is haar voorstellen voor het GVB te baseren op "degelijke wetenschappelijke adviezen en de voorzorgsaanpak";
4. is bezorgd over de herschikking van de thema's in het zevende kaderprogramma, die inhoudt dat het onderzoek naar de productie van vis losgekoppeld wordt van de visserijtakken en de mariene ecologie, terwijl een duidelijke bijsturing van het GVB in de richting van een op ecosystemen gebaseerde aanpak juist meer integratie zou vereisen;
5. betreurt dat het zevende kaderprogramma de visserij noch de aquacultuur tot zijn specifieke beleidsassen rekent en dat er slechts terloops naar wordt verwezen onder thema 2 "Voeding, landbouw en biotechnologie", dat eventueel met enige goede wil zou kunnen worden geïnterpreteerd als een thema waaronder ook visserijonderzoek kan vallen; constateert dat dit ook geldt voor thema 6 "Milieu, inclusief klimaatverandering";
6. verzoekt de Commissie het zevende kaderprogramma bij de voor 2010 geplande tussentijdse beoordeling te herzien, en daarbij rekening te houden met deze resolutie en meer aandacht te besteden aan de specifieke problemen van de visserij en de aquacultuur;
7. is ervan overtuigd dat zowel de beleidsmakers als de marktspelers in de visserijsector dringend behoefte hebben aan meer praktisch gericht onderzoek en dat het gezien de looptijd van het zevende kaderprogramma noodzakelijk is dat daarin doelstellingen worden opgenomen;
8. is van mening dat het ontbreken van specifieke beleidsassen voor de visserij en de aquacultuur in het zevende kaderprogramma tot gevolg heeft dat er onvoldoende onderzoeksprojecten op die terreinen worden opgezet en als gevolg daarvan het belang en de relevantie van de gekozen projecten ondermijnt;
9. wijst erop dat het GVB slechts doeltreffend ten uitvoer kan worden gelegd als er specifieke programma's op het gebied van toegepast onderzoek worden opgezet die op voldoende begrotingsmiddelen kunnen rekenen; acht het in dit verband absoluut noodzakelijk dat er in het zevende kaderprogramma een verdeelsleutel wordt opgenomen;
10. verzoekt de Commissie de financiering van marien en maritiem onderzoek in het kader van het GVB uit hoofde van het zevende kaderprogramma, als hefboom te gebruiken om synergie tussen de onderzoeksinspanningen van de lidstaten aan te moedigen en de nodige kritische massa te bereiken om het hoofd te bieden aan de belangrijke uitdagingen op het vlak van het multithematisch marien onderzoek;
11. beveelt aan dat op het gebied van het mariene wetenschappelijk onderzoek prioriteit wordt verleend niet alleen aan het onderzoek dat tot doel heeft kennis te verwerven omtrent de staat van de visbestanden, maar ook aan commerciële, economische en sociale aspecten die een rol spelen bij het beheer van de productie van vis omdat die alle van cruciaal belang zijn;
12. is van mening dat met name op het gebied van de visserijactiviteit en de aquacultuur

prioriteit moet worden verleend aan het toegepast onderzoek, dat als hoofddoel zou moeten hebben de wetenschappelijke kennis te vergaren die ten grondslag moet liggen aan de wetgeving en aan het beheer van de visserij, met name voor wat betreft de herstelplannen voor soorten die bedreigd worden als gevolg van biologische risico's;

13. constateert dat er sprake is van een duidelijk belangenconflict tussen vissers en wetenschappers voor de korte termijn, terwijl hun doelstellingen op lange termijn meer verenigbaar lijken;
14. verzoekt de Commissie en de lidstaten de vissers nadrukkelijker en duidelijker te laten inzien dat zij er belang bij hebben om bij de beoordeling van hun vermeend economisch verlies op de korte termijn te bedenken welke economische voordelen zij op middellange of lange termijn kunnen verwachten;
15. wijst op het zorgwekkende gebrek aan jonge wetenschappers die toegepast onderzoek op het gebied van visserij bedrijven, hetgeen te wijten is aan het feit dat een loopbaan in het toegepast onderzoek minder aantrekkelijk is dan in het fundamenteel onderzoek of in andere takken van de wetenschap;
16. wijst op de noodzaak weer te zorgen voor interessante en toekomstrijke universitaire opleidingen die uitzicht bieden op goedbetaalde banen in deze tak van de wetenschap;
17. is voorstander van een onderwijsbeleid dat jonge wetenschappers in sterker mate motiveert om voor toegepast onderzoek op visserijgebied te kiezen in plaats van voor fundamenteel onderzoek;
18. spoort de Commissie aan de totstandbrenging van een stabiel Europees netwerk te bevorderen dat steunt op de bestaande fysieke infrastructuur in de lidstaten en tot doel heeft het mariene milieu te observeren en gegevens te verzamelen, zodat de informatie-uitwisseling tussen de marktspelers in de sector en de Europese onderzoeksinstanties wordt vergemakkelijkt en zo de voortrekkersrol van de Unie in stand worden gehouden;
19. wijst op de noodzaak de verschillende toegepast-onderzoekmodellen die in de lidstaten worden gehanteerd, te harmoniseren, ten einde de resultaten ervan beter vergelijkbaar te maken en de aggregatie van gegevens te vergemakkelijken;
20. verzoekt de Commissie de wetenschappelijke gemeenschap aan te sporen om meer gemeenschappelijke methodologische normen voor het visserijonderzoek uit te werken en de samenwerking tussen de nationale onderzoeksinstellingen te versterken;
21. verzoekt de Commissie specifieke informatie te verzamelen over de wijze waarop de dialoog tussen wetenschappers en vissers momenteel functioneert in de verschillende lidstaten, en een lijst van beste praktijken op te stellen;
22. wijst erop dat de regionale adviesraden een belangrijke rol moeten vervullen in de context van het toegepast onderzoek en wenst derhalve dat wetenschappers volwaardig lid kunnen worden van deze organismen;
23. verzoekt de Commissie en de lidstaten gebruik te maken van de kredieten die op de begroting van de Unie beschikbaar zijn voor het verzamelen van gegevens in de visserijsector, met name op begrotingslijn 11 07 02 "Ondersteuning van het beheer van de

visbestanden (verbetering van de wetenschappelijke adviezen)";

24. verzoekt zijn Voorzitter deze resolutie te doen toekomen aan de Raad en de Commissie, alsmede aan de regeringen en parlementen van de lidstaten.

TOELICHTING

"Là où il n'y a pas de science à appliquer, il ne peut y avoir de science appliquée"

Bernardo Houssay, Nobelprijs voor de Geneeskunde (1947)

Vrijwel de helft van de communautaire bevolking leeft in gebieden dichtbij de twee oceanen en de vier zeeën die tot het Europese rechtsgebied behoren. Deze zeeën en oceanen zijn bronnen van leven en spelen een belangrijke rol in de beteugeling van de klimaatverandering. Het correcte beheer van deze complexe, moeilijk te doorgronden systemen vormt een van de belangrijkste uitdagingen waarmee wij geconfronteerd worden.

De instandhouding van de ecosystemen verenigbaar maken met en duurzame exploitatie van de hulpbronnen, de gevolgen van de diverse menselijke activiteiten voorkomen en beteugelen, het kennisniveau verbeteren en technologische ontwikkeling en innovatie bevorderen: dat alles is alleen mogelijk als de wetenschappelijke gemeenschap meewerkt.

Volgens van 2004 daterende schattingen van de Voedsel- en Landbouworganisatie van de Verenigde Naties (FAO) zou bij meer dan 70% van de visbestanden sprake zijn van uitputting, overbevissing of herstel. Maar afgezien van de overbevissing zijn ook andere factoren van invloed op de bestanden, zoals de eerder genoemde klimaatverandering en de menselijke activiteiten, en daarover moeten betrouwbare en volledige gegevens beschikbaar komen.

De kustgebieden hebben te kampen met risico's die het gevolg zijn van hun bijzondere geografische ligging, zoals natuurrampen en ongevallen die tot ernstige verontreiniging van het zeewater leiden. De bewaking van de communautaire wateren vereist dat alle beschikbare middelen worden ingezet, met inbegrip van onderzoeksactiviteiten.

De bijzonder kwetsbare mariene ecosystemen behoeven speciale aandacht, te meer omdat het in de toekomst onvermijdelijk zal zijn bij de besluitvorming uit te gaan van een op ecosystemen gebaseerde aanpak. Beschermde zeegebieden moeten duidelijk worden gedefinieerd in het kader van een geïntegreerde, op degelijke wetenschappelijke criteria stoelende benadering die het mogelijk maakt die gebieden ook te beschermen tegen andere activiteiten dan de visserij, zoals toerisme, oliewinning of militaire activiteiten.

Het mariene onderzoek als hoeksteen van het beheer van zeeën en oceanen

De totstandbrenging van een gemeenschappelijk visserijbeleid staat of valt met de doeltreffendheid van het onderzoek op Europees niveau. Het is de taak van de Gemeenschap om door middel van een geïntegreerd, op wetenschappelijke en technologische ontwikkeling van het hoogste niveau gebaseerd beleid, het onderzoek en de innovatie te bevorderen om onze zeeën en oceanen doeltreffend te beschermen.

Het onderzoek op visserijgebied is absoluut noodzakelijk om te verzekeren dat de wetgever kan beschikken over passende aanbevelingen en wetenschappelijke beoordelingen. Het belangrijkste instrument waarover de visserij beschikt, het gemeenschappelijk visserijbeleid, kan slechts doeltreffender worden als er meer geïnvesteerd wordt in mariene wetenschap en marien onderzoek.

In de afgelopen 15 jaar heeft de Commissie omvangrijke materiële middelen ter beschikking gesteld van de wetenschappelijke gemeenschap om de besluitvorming inzake het beheer van de

visserijactiviteiten te ondersteunen. De Europese onderzoekers hebben zich niet alleen bekommerd om biologische overwegingen, maar ook om het gedrag van de vissoorten, de biologische impact van vangsten op de visserijactiviteiten en de sociaaleconomische gevolgen van de te nemen besluiten. Maar de evolutie van het GVB en van andere gerelateerde beleidsterreinen heeft geleid tot nieuwe behoeften op het gebied van onderzoek.

Een verantwoord en hoogwaardig visserijonderzoek

Hoewel er een zekere tegenstelling bestaat tussen fundamenteel en toepast onderzoek, staat één ding vast: onderzoek moet leiden tot kennis die kan en moet worden toegepast.

De wetenschappers zelf stellen dat de nuttigste toepassingen het resultaat zijn van het fundamenteel onderzoek en dat er dus geen sprake hoeft te zijn van een kloof tussen beide onderzoekstakken. Om de huidige problemen op te lossen moeten alle beschikbare middelen worden ingezet, zonder dat we ons al te veel bekommeren om “stijlkwesties”.

Een gezond marien milieu is van essentieel belang om het potentieel dat de oceanen ons bieden volledig te kunnen benutten: de instandhouding van de bestanden is cruciaal voor het concurrentievermogen op langere termijn. De thematische strategie voor het mariene milieu vergt een snelle uitvoering waarbij de op ecosystemen gebaseerde benadering centraal staat. In het besluitvormingsproces moet de milieudimensie in alle gevallen een rol spelen en moeten de belangen van alle activiteiten die gevolg hebben voor het milieu aan de orde komen.

De verplichtingen die de EU op de Top van Johannesburg zijn aangegaan, kunnen slechts worden nagekomen via een verantwoord en hoogwaardig marien onderzoek: de kennis en bestudering van de wetenschappelijke gegevens is van fundamenteel belang voor de op ecosystemen gebaseerde aanpak, voor de instelling van beschermde zeegebieden, voor een gewaarborgde duurzame en rendabele exploitatie van de bestanden en om het hoofd te bieden aan alle met natuurverschijnselen of door menselijke activiteit veroorzaakte natuurrampen. Duurzame exploitatieniveaus vereisen op hun beurt een correcte en continue informatievoorziening.

Het verzamelen, opslaan, uitwisselen en verwerken en bestuderen van grote hoeveelheden informatie en gegevens is van fundamenteel belang voor het evenwicht tussen maatschappelijke vereisten en natuurlijke beschikbaarheid. Voor de duurzaamheid van de bestanden is ook een goede samenwerking tussen visserijindustrie, oceanografie, visserijonderzoek, marine ecologie, sociaaleconomische onderzoekers, instellingen voor marien onderzoek en verenigingen nodig.

Bij het visserijonderzoek in de toekomst moet rekening worden gehouden met de habitats (vermindering van de gevolgen voor de zeebodem, identificatie van biologisch kwetsbare gebieden), bijvangst van kwetsbare soorten (vogels, schildpadden en zeezoogdieren), verbeterde selectie van beviste soorten (terugwerpen en bijvangst vermijden) en de integratie van de bestandenstudies met oceanografische, biochemische en biodiversiteitsstudies, een en ander in het kader van een ecosysteemgerichte aanpak.

Netwerken

De verbetering van de wetenschappelijke gegevens over de visserij is een urgente taak. Europa beschikt over de nodige onderzoeksteams en kennis voor een duurzaam beheer van de mariene hulpbronnen. Maar voor het mariene onderzoek zijn naast centra voor gegevensverzameling en waarnemingscentra ook zeer uiteenlopende en kostbare gespecialiseerde

infrastructuurvoorzieningen nodig, die een groot deel van de beschikbare financiële middelen absorberen, en daarom zou gedeeld gebruik ervan de rentabiliteit vergroten.

Een stabiel Europees netwerk dat steunt op de reeds bestaande fysieke infrastructuur in de lidstaten en dat tot doel heeft het mariene milieu waar te nemen en gegevens daarover te verzamelen, zou de informatie-uitwisseling tussen Europese bedrijfstakken en onderzoekscentra in de hand werken en zou ervoor zorgen dat Europa zijn voortrekkersrol kan behouden.

Het opzetten en exploiteren van een dergelijk netwerk zou bijdragen tot het begrip en de dialoog tussen de wetenschappelijke gemeenschap, de wetgevers en de eindgebruikers, waaronder de industrie en de handel. Versterking van de samenwerking tussen nationale onderzoeksinstellingen zou tevens zorgen van harmonisatie van de in de lidstaten toegepaste onderzoeksmodellen, zodat de resultaten vergelijkbaar worden en aggregatie van gegevens wordt vergemakkelijkt.

Het netwerk zou onder meer tot taak hebben specifieke taken te coördineren en de tenuitvoerlegging van de Gemeenschapswetgeving te controleren. De oprichting ervan zou, onverminderd de deelname van de onderzoeksinstellingen aan de onderscheiden internationale agentschappen en organismen, een uiterst gunstige invloed hebben op de ontwikkeling van de Europese mariene wetenschappen.

Onderwijs en opleiding

Voor de activiteiten in verband met het mariene milieu is op alle terreinen steeds minder gekwalificeerd personeel beschikbaar. Op het gebied van het toegepaste visserijonderzoek is met name de schaarste aan jonge wetenschappers zorgwekkend, een verschijnsel dat door deskundigen wordt toegeschreven aan de weinig aantrekkelijke loopbaanvoorzichten. In sommige lidstaten is het zelfs zo ver gekomen dat gespecialiseerde onderwijsinstellingen op het gebied van visserijonderzoek hun deuren hebben moeten sluiten wegens gebrek aan studenten.

Om deze situatie te veranderen moeten er interessante en perspectiefrijke universitaire opleidingen komen die uitzicht bieden op goedbetaalde banen. Er moet een onderwijsbeleid komen dat de jonge wetenschappers ertoe aanzet te kiezen voor het onderzoek op visserijgebied.

Dat vereist verbetering van onderwijs en opleiding, mobiliteit en omscholing, alsook betere arbeidsvoorwaarden, in de eerste plaats in de visserijgerelateerde onderzoeksactiviteiten, maar ook in aanverwante bedrijfstakken. Ook moeten de zichtbaarheid en de stimulansen voor jonge wetenschappers worden verbeterd, wat zal uitmonden in verbetering van de mariene wetenschappen in het algemeen en het visserijonderzoek in het bijzonder.

Financiering

Hoewel de uitspraak *'Not money, but human resources is the problem!'* de situatie goed weergeeft, betekent dat nog niet dat het onderzoek op dit gebied er warmpjes bij zit.. Om de problemen te kunnen oplossen moet niet alleen de wetenschappelijke en technologische kennis goed worden gebruikt, maar moeten de EU en haar lidstaten ook voldoende financiële steun leveren. Tot nu toe hebben de verschillende onderzoeksinstellingen gebruik kunnen maken van twee financieringsbronnen: nationale subsidies in ruil voor wetenschappelijke gegevens, en communautaire subsidies uit hoofde van de richtlijn inzake de verzameling van basisgegevens en via deelname aan de wetenschappelijke comités.

De derde financieringsbron wordt gevormd door het kaderprogramma voor onderzoek. In het vierde en vijfde kaderprogramma waren enkele specifieke programma's voor visserij en aquacultuur opgenomen (FAIR) voor de sector toegepast marien onderzoek, waarvoor respectievelijk 130 en 150 miljoen EUR beschikbaar was. In het zesde kaderprogramma werd de dotering verlaagd tot 60 miljoen EUR, maar vormde het visserijbeleid in ieder geval nog een van de prioriteiten. In het zevende kaderprogramma behoren de visserij en de aquacultuur niet langer tot de prioriteiten. Alleen thema 2 "Voeding, landbouw en biotechnologie" zou met enige goede wil zou kunnen worden geïnterpreteerd als een thema waaronder ook het onderzoek op deze gebieden kan vallen. Ook in thema 6 "Milieu, inclusief klimaatverandering" wordt niet expliciet verwezen naar het onderzoek naar mariene hulpbronnen en naar integraal beheer van kustzones.

Het is duidelijk dat de wetenschappers op moeilijkheden stuiten wanneer zij projecten willen indienen in de context van het zevende kaderprogramma, als gevolg van het feit dat de klemtoon bij de diverse soorten onderzoek op verschillende punten ligt: bij de aquacultuur gaat het in hoofdzaak om de industriële aspecten, terwijl bij de visserij en de mariene wetenschappen meer sprake is van multidisciplinariteit en langetermijnvisie. Tot nu toe vielen beide terreinen onder dezelfde financieringsbronnen, waardoor zij elkaar konden aanvullen, en werden zij gecoördineerd door DG Visserij en niet, zoals nu, door DG Onderzoek.

Daardoor is het moeilijker geworden voor de wetenschappelijke gemeenschap om de ambtenaren die belast zijn met het opstellen van oproepen tot het indienen van voorstellen duidelijk te maken welke de zorgpunten en de behoeften van de sector zijn. Het DG Onderzoek heeft ervoor gekozen in de eerste plaats fundamenteel onderzoek te financieren, in plaats van ruimte te geven aan onderzoek dat specifiek gericht is op overheidsbeleid, bijvoorbeeld met het oog op een betere wetenschappelijke onderbouwing van de mariene strategie van de Gemeenschap of om het verband tussen visserij en klimaatverandering te onderzoeken.

Om het doel van het maritiem beleid van de Unie, te weten een productieve visserij in een schoon marien milieu, te kunnen verwezenlijken, moeten op dit gebied werkzame wetenschappers toegang hebben tot horizontale financieringsmechanismen in het kader van het zevende kaderprogramma.

Daarom moet er met spoed een specifiek wetenschappelijk beleid worden gestart ten aanzien van de visserijbestanden en moeten voor dat beleid omvangrijke financiële middelen worden uitgetrokken. De steun van de EU aan onderwijs en opleiding in de sector van het mariene onderzoek zal bijdragen tot integratie op sociaal, economisch, maritiem en handelsgebied en tot een betere perceptie van het gemeenschappelijk visserijbeleid in het algemeen, alsook tot meer besef van de noodzaak dat beleid in stand te houden.